

родила злата мисль въ двама и повече. Но, че Каравеловъ билъ тукъ, а Ризовъ въ Бѣлградъ и не могли да си прѣда-  
дхтъ извѣднхжъ мислитѣ, какво отъ това? Обаче и безъ да е  
инициаторъ, г-нъ Каравеловъ може да бжде главенъ виновенъ.  
Какво се иска отъ главния виновенъ? Трѣбва да заведва дѣ-  
лото, да управлява прѣстѣпленieto или, и безъ да е вземалъ  
самъ непосредствено участие, да е повлиялъ на другитѣ да го  
извършатъ, за да се въсползува отъ трудътъ имъ. Кѣмъ какво  
друго, та не кѣмъ таково убѣждение ни навеждатъ показанията  
на Здравкова и Стоименовъ и онова на Алекс. Пенкова, които  
твърдятъ, че заговора се е ръководилъ отъ Каравелова и Мол-  
лова. Чухте вий още отъ Лепавцова, че Каравеловъ му е го-  
ворилъ: „Какво стана съ хората на Тюфекчиева“? Това значи,  
че той е зналъ за заговора. За него знае и Тома Георгиевъ,  
както и Китанчевъ, който е отишълъ при Лепавцова и му ка-  
залъ да мълчи за Тюфекчиевитѣ хора, да не казва никому.  
Да върваме слѣдъ това, че Каравеловъ е игралъ само второ-  
степенна роль, е невъзможно.

Азъ не мисля, че сега, слѣдъ такива дадени отъ мене разяс-  
нения, ще трѣбва да отговарямъ и на такъвъ въпросъ: „Може  
да се каже, че Тома Георгиевъ е покусилъ и убилъ, но той не  
е направилъ съ това политическо прѣстѣпление“. На тази тема  
азъ казахъ доста нѣщо, за да не се повръщамъ отъ ново.

Не съмъ съгласенъ съ г-на защитника по тълкуванието  
чл. 45-й отъ Отоман. Наказ. Законъ. Този членъ гласи: (чете):  
„сѣучастни дѣйци се наказватъ като сжщи дѣйци на вината  
за случаи, за които въ законътъ нѣма особни распорѣждания“.

Г-нъ защитника намира неточностъ въ това изрично постано-  
вление на закона. Той казва, че е прието въ всичкия свѣтъ,  
че когато по едно прѣстѣпление се обвиняватъ нѣколко лица,  
то тѣ се раздѣлятъ на главни виновници, сѣучастници пр. и  
се наказватъ разнo: главнитѣ по-строга, а другитѣ постепенно  
по слабо. Слѣдователно и клиента му, ако се намѣри виновенъ  
отъ втората степенъ, да му се наложи и по слабо наказание,  
въ сравнение съ другитѣ главни виновници. Съгласенъ съмъ,  
въ теория е тѣй, че трѣбва виновнитѣ да се подраздѣлятъ.  
Но какво да се прави, когато нашия наказателенъ законъ из-  
рично иска, щото сѣучастнитѣ дѣйци да се наказватъ като  
сжщи дѣйци на прѣстѣпленieto въ случаи, за които въ зако-  
нътъ нѣма особни распорѣждания; а чл. 55-й неправи отъ